

UMOWA

miedzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Uzbekistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

sporządzona w Warszawie dnia 11 stycznia 1995 r.

(Dz. U. z dnia 11 października 1995 r.)

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 11 stycznia 1995 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Uzbekistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku w następującym brzmieniu:

UMOWA

miedzy Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Uzbekistanu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Uzbekistanu,

pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy, bez względu na sposób poboru, podatków od dochodu i majątku, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa lub jego władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z

przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego, i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłaconych przez przedsiębiorstwa.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

- a) w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - 1) podatek dochodowy od osób prawnych,
 - 2) podatek dochodowy od osób fizycznych, zwane dalej "podatkami polskimi";
- b) w Republice Uzbekistanu:
 - 1) podatek od dochodu (zysku) przedsiębiorstw, zjednoczeń i organizacji,
 - 2) podatek dochodowy od obywateli Republiki Uzbekistanu, cudzoziemców i osób nie posiadających obywatelstwa,
 - 3) podatek od majątku, zwane dalej "podatkami Uzbekistanu".

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach, jakie zaszły w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3

Ogólne definicje

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie "Polska" użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
- b) określenie "Uzbekistan" oznacza Republikę Uzbekistanu, a użyte w sensie geograficznym obejmuje jego terytorium, wody wewnętrzne, przestrzeń powietrzną nad nimi, na których Republika Uzbekistanu może sprawować suwerenne prawa i jurysdykcję, w tym prawa do eksploatacji zasobów naturalnych, zgodnie z prawem międzynarodowym i obowiązującym na tych obszarach ustawodawstwem Republiki Uzbekistanu;
- c) określenie "osoba" obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- d) określenie "spółka" oznacza każdą osobę prawną lub każdą spółkę osobową, wspólne przedsiębiorstwo lub każdą inną jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną zgodnie z ustawodawstwem Umawiającego się Państwa;
- e) określenia "przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- f) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki przewóz statkiem morskim, powietrznym, środkiem transportu kolejowego lub samochodowego eksploatowanym przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem przypadku, gdy statki morskie, powietrzne lub środki transportu kolejowego i samochodowego są eksploatowane wyłącznie między miejscami położonymi na terytorium drugiego Umawiającego się Państwa;
- g) określenie "właściwa władza" oznacza w Polsce - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela, a w Republice Uzbekistanu - Komitet Państwowy do Spraw Podatków Republiki Uzbekistanu;
- h) określenie "obywatele" oznacza każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa oraz każdą osobę prawną, spółkę osobową, stowarzyszenie lub inną jednostkę, których

status prawny wynika z obowiązującego w Umawiającym się Państwie ustawodawstwa;

- i) określenie "Umawiające się Państwo" i "drugie Umawiające się Państwo" oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Uzbekistan.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej nie zdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba dla celów podatkowych

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, jej miejsce stałego pobytu, siedzibę zarządu albo inne kryterium o podobnym charakterze. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w Umawiającym się Państwie z tytułu dochodu uzyskiwanego tylko w tym Państwie lub z tytułu majątku znajdującego się w danym Państwie. Określenie to obejmuje również rząd Umawiającego się Państwa lub jego władze lokalne, pełnomocne jednostki rządu lub władz.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek jej interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się ją za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli każde z Umawiających się Państw uważa osobę za mającą w nim miejsce zamieszkania lub jeżeli żadne z Państw nie uważa osoby za mającej w nim miejsce zamieszkania, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia;
- e) jeżeli osoba jest obywatelem obu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw będą starały się ustalić w drodze konsultacji, w którym Państwie dana osoba ma miejsce zamieszkania.

3. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba, nie będąca osobą fizyczną, ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się ją za mającą siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie albo częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa w drugim Umawiającym się Państwie.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

- a) miejsce zarządu;
- b) filię;
- c) biuro;
- d) zakład fabryczny;

- e) warsztat oraz
- f) kopalnię, źródła ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo inne miejsce wydobywania kopalnych zasobów naturalnych.

3. Określenie "zakład" obejmuje również plac budowy albo obiekt montażowy lub instalacyjny, lecz tylko wtedy, gdy okres ich prowadzenia trwa dłużej niż 6 miesięcy. Właściwe władze Umawiającego się Państwa, w którym prowadzone są takie prace, mogą w wyjątkowych przypadkach, na wniosek osoby prowadzącej takie prace, nie traktować jako zakładu takiej działalności, gdy okres trwania tych prac przekracza 6 miesięcy, lecz nie przekracza 12 miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, nie stanowią zakładu:

- a) placówki, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania albo wydawania dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub wydawania;
- c) utrzymywanie zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) stała placówka utrzymywana wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) stała placówka utrzymywana wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności mającej przygotowawczy lub pomocniczy charakter;
- f) utrzymywanie stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 6, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to stale realizuje, to uważa się, że przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że działalność wykonywana przez tę osobę ogranicza się do działalności wymienionej w ustępie 4 i jest takim rodzajem działalności, która jest wykonywana za pośrednictwem stałej placówki i zgodnie z postanowieniami tego ustępu nie powoduje uznania tej placówki za zakład.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu, uważa się, że przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem reasekuracji, posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ono w tym drugim Państwie składki lub ubezpiecza od ryzyka w tym Państwie za pośrednictwem osoby innej niż niezależny przedstawiciel, do którego mają zastosowanie postanowienia ustępu 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w jednym z Umawiających się Państw tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Umawiającym się Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela handlowego albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności.

8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochody (zyski) z nieruchomości

1. Dochody osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego lub

leśnego) położonego w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, gospodarstwa rybne każdego rodzaju, prawa, do których zastosowanie mają przepisy prawa powszechnego dotyczące własności gruntów, prawa użytkowania majątku nieruchomego, jak również prawa do zmiennych lub stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych; statki morskie, powietrzne oraz środki transportu kolejowego i samochodowego nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Określenie "użytkowanie" w rozumieniu tego artykułu oznacza prawo do dożywotniego korzystania z obcego majątku nieruchomego i osiągniętych z niego dochodów.

4. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu stosuje się do dochodów z bezpośredniego użytkowania, najmu, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

5. Postanowienia ustępów 1 i 3 tego artykułu stosuje się również do dochodów z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa będą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w ten sposób, zyski przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w drugim Państwie, jednak tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane:

- a) temu zakładowi;
- b) sprzedaży w tym drugim Państwie towarów lub dóbr takiego samego lub podobnego rodzaju, jak sprzedane za pośrednictwem zakładu;
- c) innej działalności gospodarczej prowadzonej w tym drugim Państwie takiego samego rodzaju, jak działalność prowadzona przez zakład.

2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa wykonuje działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, które mógłby on osiągnąć, gdy wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.

3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się potrącenie nakładów ponoszonych dla tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym leży zakład, czy gdzie indziej. Jednakże nie zezwala się na takie potrącenie w odniesieniu do kwot wypłaconych przez zakład na rzecz głównego oddziału przedsiębiorstwa lub innego oddziału z tytułu należności licencyjnych, honorariów lub innych podobnych płatności za wykorzystanie patentów lub innych praw, lub z tytułu prowizji za szczególne usługi, lub z tytułu zarządzania albo z tytułu odsetek od kwoty pieniężnej pożyczonej zakładowi.

4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 tego artykułu nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; zastosowany sposób podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.

5. Nie można przypisać zakładowi zysku tylko z tytułu samego zakupu dóbr lub towarów przez ten

zakład dla przedsiębiorstwa.

6. Przy stosowaniu poprzednich ustępów, ustalanie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.

7. Jeżeli w zyskach mieszczą się dochody, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski osiągnięte przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich i powietrznych oraz środków transportu kolejowego i samochodowego będą podlegały opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. W rozumieniu tego artykułu zyski pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych lub środków transportu kolejowego i samochodowego obejmują:

- a) dochód z wydzierżawienia statków morskich i powietrznych oraz środków transportu kolejowego i samochodowego;
- b) dochód uzyskany z użytkowania, utrzymywania lub wydzierżawiania kontenerów (w tym przyczep i towarzyszącego wyposażenia służącego do transportu kontenerów) używanych do transportu towarów i dóbr,
gdy takie wydzierżawienie, użytkowanie lub utrzymywanie jest działalnością uboczną w stosunku do eksploatacji statków morskich lub powietrznych albo środków transportu kolejowego lub samochodowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 mają również zastosowanie do zysków osiągniętych z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

4. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 7 zyski przedsiębiorstw Umawiającego się Państwa zajmujących się eksploatacją środków transportu samochodowego lub kolejowego, które powstają:

- a) z tytułu przewozu pasażerów lub mienia między punktami znajdującymi się za granicami drugiego Umawiającego się Państwa i dowolnym innym punktem lub
- b) z oddania w dzierżawę środków transportu samochodowego (w tym przyczep) lub ruchomych środków transportu kolejowego, eksploatowanych dla przewozu pasażerów lub mienia między punktami położonymi za granicą drugiego Umawiającego się Państwa i dowolnym drugim punktem,

zwalnia się od podatku w tym drugim Państwie.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

- a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa bierze udział bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa albo
- b) te same osoby bezpośrednio lub pośrednio biorą udział w zarządzaniu, kontroli lub kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych zostaną umówione lub narzucone warunki, różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie

osiągnęło, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa opodatkowane w tym Państwie są włączone także do zysków przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa oraz odpowiednio opodatkowane, a zyski w ten sposób włączone są zyskami, które narosłyby na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Państwa, jeśliby warunki uzgodnione między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między niezależnymi przedsiębiorstwami, wtedy to drugie Państwo powinno dokonać odpowiedniego zmniejszenia kwoty podatku pobieranego od tego dochodu. Przy ustaleniu takiej poprawki powinny być wzięte pod uwagę inne postanowienia niniejszej umowy, a właściwe władze Umawiających się Państw mogą w razie konieczności przeprowadzać między sobą konsultacje.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy, wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dywidendy te mogą być jednak opodatkowane także w Umawiającym się Państwie i według prawa tego Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, ale jeżeli odbiorca dywidend jest uprawniony do ich otrzymania, pobierany podatek nie może przekroczyć:

- a) 5 procent kwoty dywidend brutto, jeżeli odbiorcą dywidend jest spółka, której udział w kapitale spółki wypłacającej dywidendy wynosi co najmniej 20 procent,
- b) 15 procent kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń. Postanowienia niniejszego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

3. Użyte w tym artykule określenie "dywidendy" oznacza dochód z akcji, akcji w kopalnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziałów w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, zrównane są z wpływami z akcji.

4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do dywidendy, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność zarobkową przez zakład położony w tym Państwie bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, rzeczywiście wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać nie wydzielonych zysków spółki podatkiem od nie wydzielonych zysków, nawet gdy wypłacone dywidendy lub nie wydzielone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Umawiającym się Państwie.

6. Żadne postanowienie niniejszej umowy nie może być interpretowane jako zabraniające Umawiającemu się Państwu ustalenia specjalnego podatku od zysku spółki przypisanego zakładowi w tym Państwie dodatkowo do podatku, który byłby pobrany od zysku spółki mającej siedzibę w tym Państwie, pod warunkiem że taki podatek nie przekroczy 5 procent kwoty zysku, który nie był

opodatkowany dodatkowym podatkiem w latach poprzednich. W tym celu zysk określa się po odliczeniu wszystkich podatków, innych niż podatek specjalny, o którym mowa w tym ustępie, i pobieranych w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest zakład.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i wypłacane są osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże odsetki takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli odbiorca odsetek jest osobą uprawnioną do ich otrzymania, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto tych odsetek. Właściwe władze Umawiających się Państw ustalą w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania tych ograniczeń.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie zwalnia się od podatku w tym Państwie, jeżeli:

- a) faktycznym odbiorcą odsetek jest rząd drugiego Umawiającego się Państwa lub lokalne organy władzy albo jakiegokolwiek inne organy tego rządu lub władz lokalnych;
- b) faktycznym odbiorcą odsetek jest Narodowy Bank Polski lub Bank Centralny Republiki Uzbekistanu (bank centralny Umawiającego się Państwa), instytucja do spraw ubezpieczania kredytów eksportowych i importowych lub inne podobne instytucje, które zgodnie z ustawodawstwem Umawiającego się Państwa posiadają odpowiednie uprawnienia.

4. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i nie zabezpieczonych prawem zestawu hipotecznego lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami. Opłat karnych z tytułu opóźnionych zapłat nie uważa się w rozumieniu tego artykułu za odsetki.

5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność zarobkową za pomocą zakładu położonego w tym Państwie bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z której tytułu są płacone odsetki, rzeczywiście należy do takiego zakładu lub takiej stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, władza lokalna lub osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstało zadłużenie, w tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między dłużnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z którego tytułu są wypłacane, przekraczają kwotę, którą dłużnik i osoba uprawniona do odsetek uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie, jeżeli taka osoba jest uprawniona do tych należności.

2. Jednakże należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, lecz jeżeli beneficjentem jest osoba do nich uprawniona, to podatek ustalony w ten sposób nie może przekroczyć 10 procent kwoty brutto należności licencyjnych. Właściwe władze Umawiających się Państw uzgodnią między sobą sposób stosowania tych ograniczeń.

3. Określenie "należności licencyjne", użyte w niniejszym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności uzyskiwane z tytułu użytkowania lub prawa do użytkowania każdego prawa autorskiego do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego (włącznie z filmami dla kin oraz filmami i taśmami dla radia lub telewizji), patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego, lub za informacje (know-how) związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli odbiorca należności licencyjnych mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność zarobkową przez zakład w nim położony bądź wykonuje wolny zawód za pomocą położonej tam stałej placówki, a prawa lub majątek, z których tytułu wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście wiążą się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne dla celów podatkowych powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, niezależnie od tego, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z których działalnością powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych, i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, w którym położony jest ten zakład lub ta stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwojma a osobą trzecią istnieją szczególne stosunki i dlatego zapłacone opłaty licencyjne, mające związek z użytkowaniem, prawem lub informacją, za które są płacone, przekraczają kwotę, którą płatnik i właściciel należności licencyjnych uzgodniliby bez tych stosunków, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

7. Postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli głównym celem lub jednym z głównych celów jakiegokolwiek osoby mającej związek ze stworzeniem lub przeniesieniem praw, z których tytułu wypłaca się należności licencyjne, było uzyskanie przywilejów (korzyści) na podstawie tego artykułu w drodze stworzenia lub przeniesienia takich praw.

Artykuł 13

Zyski ze sprzedaży majątku

1. Dochody osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego, o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dochody z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba zamieszkała w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które zostaną uzyskane przy przeniesieniu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Dochody osiągnane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności statków morskich i powietrznych lub środków transportu kolejowego i samochodowego eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, lub majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, powietrznych oraz pojazdów transportu kolejowego i samochodowego podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie.

4. Dochody z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek majątku innego niż wymieniony w ustępach 1, 2 i 3 tego artykułu podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, w którym osoba przenosząca tytuł własności ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód osiągnany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o podobnym charakterze podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem następujących okoliczności, w których taki dochód może być opodatkowany również w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba ta dla wykonywania swojej działalności dysponuje zwykle stałą placówką w drugim Umawiającym się Państwie, to dochód może być opodatkowany w tym drugim Umawiającym się Państwie, lecz tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce, lub
- b) jeżeli osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy wynoszące ponad 120 dni w każdorazowym dwunastomiesięcznym okresie rozpoczynającym się lub kończącym w danym roku kalendarzowym, to może być opodatkowany tylko dochód uzyskany z działalności wykonywanej w tym Państwie w ciągu danego roku.

2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, dentystów, prawników, inżynierów, architektów oraz księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18 i 19 niniejszej umowy, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, jeżeli praca nie jest wykonywana w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to osiągnane za nią wynagrodzenia mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1, wynagrodzenia, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nie przekraczające łącznie 183 dni w ciągu każdorazowego dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku kalendarzowym;
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca

zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, oraz

c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu, wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego i powietrznego lub środka transportu kolejowego i samochodowego mogą podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa eksploatującego statki morskie lub powietrzne.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w zarządzie spółki lub w innym podobnym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 niniejszej umowy, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, to dochód taki - bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 niniejszej umowy - może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mają zastosowania do dochodu z działalności artysty lub sportowca wykonywanej w Umawiającym się Państwie, jeżeli ta działalność jest finansowana w istotnym stopniu z funduszy publicznych tego Państwa albo Państwa drugiego, albo władzy lokalnej. W danym przypadku taki dochód podlega opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym artysta lub sportowiec ma miejsce zamieszkania.

Artykuł 18

Emerytury i renty

1. Emerytury i renty dożywotnie powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

2. W rozumieniu niniejszej umowy określenie "dożywotnia renta" oznacza ustaloną kwotę wypłacaną osobie fizycznej dożywotnio w ustalonych terminach lub wypłacaną w określonym lub ustalonym czasie w wyniku zobowiązań dokonywania płatności w zamian za uprzednio w pełni wykonane zobowiązanie, inne niż świadczenie usług, ale nie obejmuje emerytury lub płatności nie dokonywanych okresowo.

3. Alimenty i inne podobne świadczenia obejmujące kwoty na utrzymanie dzieci, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w tym drugim Państwie.

Artykuł 19

Funkcje publiczne

1. a) Wynagrodzenie, inne niż renta i emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo lub jego władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa lub jego władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Bez względu na postanowienia ustępu 2 litera a) tego artykułu, wynagrodzenie takie może podlegać opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli funkcje te są wykonywane w tym Państwie, a osoba otrzymująca takie wynagrodzenie ma miejsce zamieszkania w tym drugim Państwie oraz osoba ta:

- 1) jest obywatelem tego Państwa lub
- 2) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie dla celów świadczenia tych usług.

2. a) Jakakolwiek renta lub emerytura, wypłacana przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną albo z funduszy utworzonych przez to Państwo, jego jednostkę terytorialną lub władzę lokalną osobie fizycznej z tytułu funkcji wykonywanych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

b) Jednakże taka renta lub emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli osoba ją otrzymująca posiada w nim miejsce zamieszkania i jest jego obywatelem.

3. Postanowienia artykułów 15, 16 i 17 niniejszej umowy mają zastosowanie do wynagrodzeń, rent i emerytur mających związek z funkcjami wykonywanymi w związku z działalnością handlową Umawiającego się Państwa lub jego władzy lokalnej.

Artykuł 20

Studenci

Należności otrzymywane na utrzymanie się, kształcenie się lub odbywanie praktyki przez studenta lub stażystę, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki i który ma albo bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym Państwie, jeżeli należności te pochodzą ze źródeł spoza tego pierwszego Państwa.

Artykuł 21

Inne dochody

1. Części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodów nie będących dochodami z majątku nieruchomego, jeżeli osoba uzyskująca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie działalność zarobkową przez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawa lub dobra, z których tytułu wypłacany jest dochód, są rzeczywiście związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14 niniejszej umowy.

Artykuł 22

Majątek

1. Majątek nieruchomy, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie i powietrzne, rzeczne albo środki transportu kolejowego lub samochodowego eksploatowany w transporcie międzynarodowym, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich, powietrznych lub środków transportu kolejowego lub samochodowego, do których mają zastosowanie postanowienia artykułu 8 ustęp 2, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie uzyskuje dochód lub posiada dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na:

- a) odliczenie od podatku dochodowego takiej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym drugim Państwie;
- b) odliczenie od podatku od majątku takiej osoby kwoty równej podatkowi od majątku zapłaconemu w tym drugim Państwie.

Takie odliczenia nie mogą w żadnym razie przekroczyć tej części podatku od dochodu lub majątku obliczonego przed dokonaniem potrącenia, która odnosi się do dochodu lub majątku podlegającego opodatkowaniu w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z jakimikolwiek postanowieniami niniejszej umowy uzyskany dochód lub majątek, posiadany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, będzie zwolniony od opodatkowania w tym Państwie, wówczas to Państwo może, tym niemniej, przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku tej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód lub majątek.

3. W rozumieniu ustępów 1 i 2 tego artykułu zysk, dochód i przyrost majątku nieruchomego należącego do osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, które zgodnie z niniejszą umową mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, będą traktowane jako powstające ze źródeł położonych w tym drugim Umawiającym się Państwie.

Artykuł 24

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa. Niniejsze postanowienie stosuje się również - bez względu na postanowienia artykułu 1 - do osób fizycznych, które nie mają miejsca zamieszkania w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek dla celów podatkowych, z uwagi na stan rodzinny lub obywatelstwo, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6 niniejszej umowy, odsetki, należności licencyjne i inne opłaty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie długi przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo albo jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związany z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego Państwa.

5. Postanowienia ustępu 3 nie mogą wpływać na postanowienia ustaw podatkowych Umawiającego się Państwa, których celem jest zapobieżenie operacjom lub porozumieniom zmierzającym do uchylania się od podatków.

Artykuł 25

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, to może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 24 ustęp 1 - właściwej władzy tego Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą umową. Osiągnięte w ten sposób rozwiązanie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez ustawodawstwa wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie, w jaki sposób można zapobiec podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Właściwe władze Umawiających się Państw mogą porozumiewać się ze sobą bezpośrednio w celu osiągnięcia porozumienia w sprawach objętych postanowieniami poprzednich ustępów. Jeżeli w

celu osiągnięcia porozumienia zajdzie potrzeba bezpośredniej wymiany opinii, może to nastąpić w ramach komisji złożonej z przedstawicieli właściwych władz Umawiających się Państw.

Artykuł 26

Wymiana informacji

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje niezbędne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową, jak również informacje zapobiegające uchylaniu się od opodatkowania. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa i będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądom albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko do tych celów. Mogą one udostępniać te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały jedno z Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.

Artykuł 27

Przedstawiciele dyplomatyczni i urzędnicy konsularni

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych norm prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Artykuł 28

Wejście w życie

Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie w drodze dyplomatycznej o spełnieniu wymogów prawnych wymaganych przez ich ustawodawstwo w zakresie wejścia w życie niniejszej umowy. Niniejsza umowa wejdzie w życie w dniu otrzymania noty późniejszej i jej postanowienia będą miały zastosowanie:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie;
- b) w odniesieniu do podatków od innych dochodów i majątku, pobieranych za każdy rok podatkowy - od dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym niniejsza umowa wejdzie w życie.

Artykuł 29

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy do czasu wypowiedzenia jej przez jedno z Umawiających się Państw. Każde z Umawiających się Państw może wypowiedzieć umowę, przekazując w drodze dyplomatycznej notyfikację o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego rozpoczynającego się po upływie pięciu lat od daty wejścia w życie niniejszej umowy.

W takim wypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od uzyskanych dochodów - od dnia 1 stycznia roku następującego po roku, w którym została złożona nota o wypowiedzeniu;
- b) jeżeli chodzi o podatki od innych dochodów i majątku, pobierane za każdy rok podatkowy - od dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Warszawie dnia 11 stycznia 1995 r., każdy w językach polskim, uzbeckim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc obowiązującą. W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej umowy, za podstawę przyjmuje się tekst rosyjski.

Po zapoznaniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 9 marca 1995 r.